

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ कथातात्पर्यमाह परित्याज्यइति ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसगोविंदसूरिसूनोर्नीलकण्ठस्य कृतौ भारतभावदीपेशांतावाप

कुतः कृतघ्नस्य यशः कुतः स्थानं कुतः सुखं ॥ अश्रद्धेयः कृतघ्नो हि कृतघ्नेनास्ति निष्कृतिः ॥ २० ॥ मित्रद्रोहो न कर्तव्यः पुरुषेण विशेषतः ॥ मित्रधुङ्गिरं कंघोरमनंतं प्रति
पद्यते ॥ २१ ॥ कृतज्ञेन सदा भाव्यं मित्रकामेन चैव ह ॥ मित्राच्च लभते सर्वं मित्रात्पूजां लभेत च ॥ २२ ॥ मित्राद्भोगांश्च भुंजीत मित्रेणापत्सु मुच्यते ॥ सत्कारैरु
त्तमैर्मित्रं पूजयेत् विचक्षणः ॥ २३ ॥ परित्याज्यो बुधैः पापः कृतघ्नो निरपत्रपः ॥ मित्रद्रोही कुलांगारः पापकर्मानराधमः ॥ २४ ॥ एष धर्मभृतां श्रेष्ठप्रोक्तः पापो म
यातवः ॥ मित्रद्रोही कृतघ्नो वै किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ २५ ॥ वैशंपायन उवाच एतच्छ्रुत्वा तदा वाक्यं भीष्मेणोक्तं महात्मना ॥ युधिष्ठिरः प्रीतमना बभूव ज
नमेजय ॥ २६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि कृतघ्नोपाख्याने त्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ ॥ ७३ ॥
समाप्तं चापद्धर्मपर्व ॥ अथ मोक्षधर्मपर्व ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥